

Äkkiä viime kesänä

St. Petersaari palaa cd-muodossa

PS

Pentti Höri

Toisinaan vuosien jähkailu ja pätkäily tuottaa tulosta ällistyttävän nopeasti.

St. Petersaari -yhtyeen laulaja **Kari Ilmonen** lähetti kuluneena kesänä sähköpostia tamperelaiseen Rocket Records -levy-yhtiöön. Aikeena oli saada selville, voisiko bändin vanhojen levytysten master-nauhoista vielä julkaista takakäteen kokoelma-cd:n.

Vastaus tuli puhelimitse saman tien:

– Levy-yhtiön Jukka Rantala ilmoitti sopineensa asiaa aiemman levy-yhtiön edustajan kanssa pari tuntia ennen kuin oli saanut sähköpostini, Ilmonen hämmästelee.

Nokka ei tuhissut muutenkaan kauan, kun päätös oli saatu aikaiseksi. Muutamaa viikkoa myöhemmin markkinoilla on 24 St. Petersaaren kappaletta uudemmassa formaatissa.

Legendaarinen pietarsaarelaisbändi uinui 25 vuotta täyteen, kunnes yksi keikka laukaisi sen jälleen ainakin jonkinasteiseen toimintaan.

sivu 5

Pentti Höri!

St. Petersaaren voimakaksikko Kari Ilmonen (vas.) ja Heimo Riihimäki ovat mielissään, kun bändin vanhat master-nauhat löytyivät ja kokoelmalevykin saatiin ulos pikavauhtia.

PS 12.9.2010

Yhtyeen albumista

St. Petersaari oli suosionsa harjalla vuosina 1981-82. Kari Ilmonen ja Heimo Riihimäki keikkatoissa.

Melskeestä noustaan jälleen

St. Petersaari julkaisee uudelleen 30 vuoden takaiset hittinsä.

PS

Pentti Höri

Pitkä odotus on nyt päätöksessään: St. Petersaaren musiikkia saa 24 kappaletta cd-kokoelmana päättyvästä viikosta alkaen ainakin hyvin varustetuista musiikkiliikkeistä.

Kokoelmalevyn menekkiä eivät yhtyeen ydinkaksikko **Kari Ilmonen** ja **Heimo Riihimäki** käy arvaillemaan etukäteen. Hankalaa se olisi siksikin, että edes suosionsa harjalla paistatellensaan yhtyeelle itselleen ei kerrottu, minkä verran levyjä myytiin.

– Vuosien varrella ihmiset ovat kuitenkin ottaneet yhteyttä ja kyselleet, eikö levyjä enää saisi

mistään. Kai niitä jossain friikimarkkinoilla on liikkunutkin, Kari Ilmonen sanoo.

– Nyt on ainakin itsellä mahdollisuus kuunnella, mitä on joskus tullut tehtyä. Ja onhan niitäkin ihmisiä, jotka eivät halua kuunnella listahittejä, Heimo Riihimäki arvioi potentiaalista kuulijakuntaa.

Uusia biisejä St. Petersaari ei ole ryhtynyt levyä varten tekemään. Sekä Ilmosella että Riihimäellä on ollut 25 vuoden ”hilarjaiselon” aikana omia projekteja, jotka ovat hyödyntäneet myöhemmin syntyneitä materiaalia.

St. Petersaari lopetti vuonna 1982 taisteltuaan muutaman vuoden voimakkaita rockmusii-

kin valtavirtoja vastaan. Tai kroolaten hieman virtojen sivussa.

– Kyllä me varmaan saavutimme sen, mitä tuohon aikaan tuolla musiikilla oli saavutettavissa. Uusi aalto oli niin voimallinen, että me jäimme selvästi marginaaliin suhteessa muihin nimiin. Kakkosseurassa tultiin, mutta näin provinssibändiksi pärjäsime hyvin.

Kari Ilmonen sanoo St. Petersaaren saaneen folkrock- ja progevaikutteensa jo 60-luvun lopulta, jolloin hän itse diggaili Neil Youngia, Dylania ja progeartisteja. Omaksi musiikkityyliseksi tämä alkoi muotoutua 1970-luvun Omakuva-bändissä ja sen jälkeen St. Petersaareissa.

St. Petersaaren ura lähti nousuun vuoden 1979 Provinssirockissa, jonka kultakin esiintyjältä nauhoitettiin kaksi kappaletta yhteislevylle. Sen ajan popptaivaan portinvartijoina väijyivät tietyt radiotoimittajat, jotka iskivät silmänsä persoonalliseen pietarsaarelaisoundiin ja alkoivat pyörittää kappaleita ohjelmissaan.

Muusikot osoittavat kiitokset sellaisille pitkän linjan radiopersonalle kuin Jake Nyman ja Holle Holopainen, joilla oli ratkaiseva osuus jopa oikean levytyssopimuksen saamisessa.

– Kompass-levy-yhtiön Chrissi Schwindt lähetti kirjeen, jossa sanoi ”Jake Nymanin kehuneen bändinne touhuja niin paljon,

että pa...
yhteytt...
Kari...
meissä...
viestin...
päivän...
ollen...

Pentti Höri

30 vuotta myöhemmin. Kari Ilmonen ja Heimo Riihimäki voivat aloittaa Pohjanmaan valloituksen tällä kertaa uudelleen vaikkapa Kokkolasta käsin.

lä oululaiselle Spidersille. Tuon ajan suosituksessa Levyraati-ohjelmassa yhtye esiintyi kahdesti ja onnistui sekä voittamaan että jäämään jaksossaan jumboksi.

Suuressa yleisessä tietoisuudessa yhtye vaikutti vain parin vuoden ajan. Tänäkin aikana koetinkiviä kertyi polulle ja kokoonpano myös eli.

– Pietarsaari oli 1970–80-luvuilla Suomen Liverpool, Ilmonen heittää ja viittaa kaupungin bänditiheyteen.

Muutaman vuoden sisällä mainetta niittivät sellaiset orkesterit kuin Fantasia, St. Petersaari, Break, Ragnar Hare, Dreadline, Thai Sticks ja Therapy's monista pienemmistä puhumattakaan. Merkillepantavaa on, että monesta muusta kaupungista tuttua leimallista, yhteistä soundia ei ollut, vaan tyylien ja asenteiden kirjo oli huikea.

– Suomen- ja ruotsinkieliset muusikot pyörivät samoissa piireissä ja tulivat hyvin toimeen keskenään. Jossain vaiheessa St. Petersaarenkin musikoista puolet puhuivat ruotsia.

Yhtyeen jäsenet tapasivat toisensa lopulta Heimo Riihimäen synttäreillä talvella 2007 ja saivat idean comeback-keikasta.

– Yllättävän nopeasti päästiin alkuun. Sekin hyvä puoli siinä oli, että oma soittoinnostus virisi taas, Riihimäki sanoo.

Paluukeikka nähtiin saman kesän Jaakon Päivillä. Yleisömenestyksessä lavalle kapusivat Ilmosen ja Riihimäen lisäksi Timo Hautamäki, Markus Fagerudd, Jan Stenhäll, Hannu Pirttimaa ja Ari-Matti Lepistö. Senkin jälkeen yhtye on kokoontunut hie-man eri miehityksissä useampaan kertaan yleisön eteen.

Virallinen levyjulkistamis-keikka on 16. lokakuuta Pietarsaaren kaupunginhotellissa October Rock -tapahtumassa. Tuolloin lauteille astuu koko orkesteri soittaen täyspitkän keikan.

että päätin yrittää saada teihin yhteyttä”.

Kari Ilmonen muistelee ih-meissään 30 vuoden takaisia viestinnän aikoja, joita ei tämän päivän mediamaailmassa uskoi olleenkaan.

– Minulla ei ollut edes puhelinta. Kaukopuhelun soittaakseen piti mennä lennättimeen, ja kun tilattu puhelu tuli niin mentiin juhlallisesti koppiin puhumaan – sitä varten piti melkein pukeutua erikseen!

– Jos radiosoittoa ei olisi ollut, ei bändin ura olisi varmaankaan niin lystikkäästi mennyt.

Vuoden 1979 rockin SM-kisoissa St. Petersaari tuli kakkoseksi häviten ”keskisarjan” pisteel-